

§ 7.

Za plnou přejímací cenu se převezme obilí (pšenice nebo špalda, žito, souržice, ječmen a oves), které jest zdravé, čisté a suché a neobsahuje-li dle váhy více než 3% přimísenin (znečištění, jež nepochází z obilí samého).

Při plodinách, jež nevyhovují co do jakosti těmto podmínkám, budiž učiněna přiměřená srážka z přejímací ceny. Je-li přimíseno do obilí přirozeným způsobem zrní jiného obilí, nebudiž činěna žádná srážka, nepřevyšuje-li množství tohoto cizího zrní 3%. Převyšuje-li však toto cizí, přirozeným způsobem přimísené zrní tuto mez, budiž učiněna z přejímací ceny přiměřená srážka, která však nesmí převyšovati 15% přejímací ceny.

Při ostatních, v § 1 uvedených druzích obilí, jakož i při luštěninách a plodinách olejnatých budiž učiněna přiměřená srážka z přejímací ceny, nevyhovuje-li jejich jakost požadavkům v obchodě obvyklým.

§ 8.

Nedocílí-li se dohody ve příčině výše srážky, rozhoduje ve sporech mezi pěstiteli plodin a obilním ústavem, pokud se týče jeho zmocněncem, když zboží nalézá se v zemi, ve které jest plodinná bursá, rozhodčí soud této bursy, jinak rozhodčí soud obchodní a živnostenské komory, v jejímž obvodu se zboží nalézá.

Při sporech o výši srážky mezi přejímacími orgány, ustanovenými obilním ústavem a mlýnem, nebo jiným přejímatelem zboží rozhoduje znalecká komise plodinné bursy onoho správního obvodu, v jehož obvodu bylo zboží odvedeno. Nestává-li v dotyčném správním obvodu takové znalecké komise, rozhoduje znalecká komise plodinné bursy v Praze.

Spory mezi mlýnem, jiným přejímatelem neb komisionářem na straně jedné a Státním obilním ústavem na straně druhé rozhoduje zvláštní rozhodčí soud, zřízený v sídle obilního ústavu. Pro soud tento imenuje každá sporná strana jednoho rozhodčího (jímž nesmí býti advokát z povolání), a ministerstvo pro zásobování lidu určí stálého předsedu. Jednací řád tohoto rozhodčího soudu bude vydán zvláštním předpisem.

Z rozhodnutí znalecké komise nebo soudu rozhodčího v předcházejícím odstavci uvedeného není opravných prostředků.

§ 9.

Přejímací ceny jsou splatny, jakmile se plodiny skutečně dodají do nakládací stanice, do podniku je zpracujícího, po případně skladiště obilního ústavem, případně jeho zmocněncem určeného. V přejímací ceně jsou zahrnuty výlohy nakládací a dopravné až do nejbližší železniční sta-

nice neb přístaviště, zpracujícího podniku nebo skladiště.

Dodávka budiž prokázána duplikátem nákladního listu, neb potvrzením dopravního podniku, podniku zpracujícího neb skladiště.

§ 10.

Přejímací ceny obilí, luštěnin a olejnatých plodin cizozemského původu, které převezme Státní obilní ústav, stanoví se vzájemnou dohodou. Nedocílí-li se této dohody, stanoví cenu tu okresní soud, v jehož obvodu se zásoby ty nalézají, v nesporném řízení. Řízení to nemá odkládacího účinku na převzetí zboží ústavem.

§ 11.

Přestupky tohoto nařízení trestají se dle §§ 16 až 18 nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím, luštěninami, olejnatými plodinami a výrobky z nich.

§ 12.

Nařízení toto nabývá platnosti dnem vyhlášení. Provedením jeho pověřuje se ministr pro zásobování lidu. Tím okamžikem zrušuje se nařízení vlády republiky Československé ze dne 20. července 1919, č. 434 Sb. z. a n., o přejímacích cenách obilnin ze sklizně r. 1919, nařízení vlády republiky Československé ze dne 13. února 1920, č. 98 Sb. z. a n., o kontingentní odměně, a nařízení vlády republiky Československé ze dne 14. dubna 1920, č. 237 Sb. z. a n., o příplatech k cenám obilnin sklizně 1919, dále nařízení vlády republiky Československé ze dne 29. října 1919, č. 576 Sb. z. a n., a ze 27. února 1920, č. 129 Sb. z. a n., o lněném semínku, konečně všecka nařízení, jež jsou v rozporu s tímto nařízením.

Tusar v. r.

Dr. Meissner v. r.,

jako ministr spravedlnosti a v zastoupení nepřítomného ministra sociální péče.

Dr. Hotowetz v. r.

Soultág v. r.

Johanis v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Šrobár v. r.

Habrman v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Vrbeňský v. r.

Čís. 405.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 25. června 1920,

kterým se mění §§ 5 a 10 řádu o dávce ze zábav v Čechách (příl. 3. čís. patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 z. z.).

Podle zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 280 Sb. z. a n., o zvláštních opatřeních v oboru samo-

správy v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, nařizuje se toto:

Článek I.

§§ 5 a 10 řádu o vybírání dávky ze zábav (příl. 3. cíl. patentu ze dne 29. prosince 1915, č. 83 z. z.), zrušují se ve svém nynějším znění a nahrazují se těmito ustanoveními:

§ 5.

O tom, jak se dávka ze vstupenek stanoví a vybírá, platí tyto předpisy:

1. dávka činí z každé vstupenky do zábav druhu v §§ 1 a 2 naznačeného:

a) při vstupném až včetně do 1 K	10 h
b) při vyšším vstupném až včetně do 2 K	40 h
c) při vyšším vstupném až včetně do 5 K	20% vstupného
d) při vyšším vstupném až včetně do 10 K	30% „
e) při vyšším vstupném až včetně do 20 K	40% „
f) při vstupném vyšším než 20 K	50% „

Z volných lístků vyměňuje se dávka dle vstupného zapravovaného platícími účastníky za ten druh míst, jichž použití tyto lístky opravňují.

2. Lístky předplatní, tuctové atd. podrobeny jsou též dávce jako lístky jednotlivé; dávka ta vypočítává se dle počtu představení, k jichž náležitě lístky takové opravňují.

3. Ze vstupenek, jež opravňují ke vstupu bez obmezení na určitý počet představení, sluší vyměřiti dávku 20% ceny lístků.

Od dávky této osvobozeny jsou osoby, které se zúčastní zábav v §§ 1 a 2 naznačených vykonávajíc úředně službu dozorčí, bezpečnostní nebo zdravotní.

§ 10.

Pausální poplatek v § 4 vzpomenutý činí za jednu zábavu, pokud se týče za den, nejméně 3 K a nejvýše 800 K.

Ve vykonávacím nařízení (§ 18) stanoví se stupnice tarifu dle počtu obyvatelů a dle zvláštních poměrů jednotlivých obcí a pro jednotlivé druhy zábav.

Poplatek pausální zapraviti dlužno před počátkem zábavy; za zábavy nepřipravené, pokud se týče neočekávaně konané, nebylo-li možno je dříve oznámiti, musí dávka zapravena býti do nejbližších 48 hodin.

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 15. července 1920. Provedení jeho ukládá se ministru vnitra v dohodě s ministrem financí.

Současně pomíjí právo obce pražské vybírat 50% obecní přírážku k dávce ze zábav, jež jí byla

povolena na základě § 1, bod 16., zákona ze dne 6. února 1920, č. 117 Sb. z. a n.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Dr. Hotowetz v. r.
Dr. Engliš v. r.	Johanis v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Sonnátg v. r.
Stříbrný v. r.	Habrman v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 406.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 24. června 1920

o úpravě výroby a obchodu bavlněným zbožím.

Dle zákona ze dne 15. dubna 1920, č. 337 Sb. z. a n., se nařizuje:

§ 1.

§ 1 nařízení ministra průmyslu, obchodu a živností ze dne 11. ledna 1919, čís. 19 Sb. z. a n., o úpravě výroby a obchodu bavlněným zbožím, se zrušuje.

§ 2.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Provedením jeho pověřuje se ministr průmyslu, obchodu a živností.

Tusar v. r.

Dr. Beneš v. r.	Dr. Šrobár v. r.
Habrman v. r.	Dr. Meissner v. r.
Sonnátg v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Johanis v. r.
Staněk v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 407.

Vyhláška ministerstva financí ze dne 16. června 1920,

kteřou se převádějí některé agendy s celní službou nesouvisející z hlavního celního úřadu v Olomouci na berní úřad v Olomouci a zřizuje se odbočka tohoto berního úřadu.

Vzhledem k §u 2, odst. 2., nařízení ministerstva financí ze dne 23. února 1900, č. 36 ř. z., o úředním vtiskování cenných známek kolkových, a k nařízení ministerstva financí ze dne 5. ledna 1902, č. 3 ř. z., vyhláší se, že touto prací (službou signaturní) v Olomouci místo hlavního celního úřadu pověřuje se berní úřad, na nějž zároveň přechází též i skladní a prodejní služba kolková s působností od 1. července 1920.

Současně převádí se agenda potravní daně (boletování, prodej tiskopisů atd.), agenda depo-